

Cuma Sohbeti sayfası Adıyaman İl Müftülüğü tarafından hazırlanmaktadır.

CUMA
SOHBETİ

CUMA
SOHBETİ

HZ. PEYGAMBER VE ÇOCUK

Kur'an'ın bir çok yerinde çocuk manzaralarına şahit oluruz. Bir babanın çocuğuyla olan diyalogunda, Hz. Lokman'ın oğluna nasihatında kullandığı hitap cümleleri, içtenlik ve doğallık olarak göze çarpar.

Hız. Musa ile Hız. İsa'nın annelerinin doğumlarından itibaren çocukları yüzünden katlanmış oldukları zorluklar, sıkıntılar, zulümler, iftiralar sayfalarda anlatılır. Bir çocuğun, İbrahim peygamber'in, puta tapan babasıyla ilişkisinden bahsedilir. Bu ve buna benzer hadiseler üzerinden verilmek istenen mesaj, yine Kur'an'daki ifadelerle, çocuğun, dünya hayatının süsü, göz ve gönül aydınlığı, imtihan, emanet vb. olduğu gerçeğidir.

Alemlere rahmet olarak gönderilen son peygamber Hız. Muhammed (s.a.s.) ile çocuk ilişkisine baktığımızda günümüzde çocuk pedagojisi (çocuk eğitimi)'nde önerilen bir çok hususun gerçekleştiğini görmekteyiz. Allah Resulü her şeyden önce çocuklarla olan ilişkisinin temelini bismillah (Allah adıyla) üzerine inşa eder, küçük yaşta ölen oğlu İbrahim'i toprağa verdiğinde, gözlerinden akan yaş tuhaf karşılayan sahabeye "Göz yaşarır, kalp hüzünlendir" demesi, çocuğu, Allah'ın bir emaneti olarak görmesinden kaynaklanır.

Her çocuğun farklı bir

fitrat programıyla dünyaya teşrif ettiği gerçeğinden hareketle, çocukları olduğu gibi kabul eder, yapılan yaramazlıkları çocuğa değil, yaşına bağlar. Oyunun çocuğun ruhsal ve bedensel gelişimi açısından önemini pekiştirmek üzere, oynayan çocuklara selam verir, kıyafetlerine iltifat ederek onları onure eder, hastalandıklarında ziyaret ederdi. Çünkü Peygamberin gözünde çocuk da başlı başına bir değer, bir şahsiyetti.

Çocuğa hiçbir zaman yatırım gözülüyle bakmamış, 7 yaşlardan itibaren namaz kılma, baş örtüsü vb. gibi dini, ahlaki, insani hassasiyetlerin kazandırılmasını öncelemiş, çocukla konuşurken göz hizasına inmiş, çocukla çocuklaşma adına, torunlarına kendini binit yapmaktan uzak durmamıştır. Namazlarda dahi çocuklarla içli dışlı olmuş, çocuklar önünden geçtiklerinde, dizlerine yapıştıklarında namazına devam etmiş, bir çocuğun ağladığını duyduğunda namazı bir an önce bitirmenin yollarını aramıştı.

Çocuklar hata veya yaramazlık yaptıklarında kızmamış, azarlamamış, dövmemiş, hatalarını düzeltmiş ve onlara yol gösterici olmuştur. Hurmaları taşıladığını

gören Rafi b. Amr'a, yaptığına doğru bir davranış olmadığını uygun bir dille anlatmış, yere düşen hurmalardan yemesi gerektiğini söyleyerek kendisine çözüm yolu göstermiş, başını okşayarak "Allah'ım, onun karnını yedür" diyerek dua etmiştir.

Yaklaşık 10 yıl kendisine hizmet eden Enes'e yaptığı herhangi bir iş için "Niçin böyle yaptın?", "Şöyle yapsaydın ya!" gibi sözler söyleyemeyerek meziyet farklılığından kaynaklanan mukayese yanlışlığına düşmemiştir.

Çocuğun fitratında olanı yapacağını bildiği için, yaramaz, hırçın, inatçı, boş kafa gibi çocukta yetersizlik, değersizlik, suçluluk duygusu oluşturacak zihni etiketleme algısının oluşmasına zemin hazırlamamış, çocuğun bedenini ve sahip olduğu alanı kendi uzantı alanı olarak görmemiş, çocuğun kişiliğine ve tercihlerine saygı göstermiştir. 10 yaşlarında serçesi ölen çocuğa taziyeye gitmesi manidardır.

Çocuğu çağırıp hurma vereceğini vadeden sahabiye, hurma vermediği takdirde bir yalan günahının yazılacağı ifade etmesi, emniyet ve güven duygusunun çocuk eğitiminde ve yaşamında ne denli önemli

olduğunu ortaya koymaktadır.

Çocukların hatalarının, yanlışlarının söylenmesi hususunda izlenecek yol, yatısı namazı vaktinin girmesi üzerine sahabinin abdestinin bozulduğunun na hoş kokudan anlaşılması, Hız. Peygamber'in "Abdest üzerine abdest almak sevaptır" şeklinde kusur örtücü hassasiyeti en güzel örnektir.

5 yaşlarında olan Mahmud b. Rebi, kendi kuyularından Allah Resulü'nün su çekip yüzüne püskürterek şakalaştığını tatlı bir anı olarak ifade etmektedir. Seferden dönüşlerini dört gözle bekleyen çocuklar mükafatlarını, Hız. Peygamber'in kendilerinden iki kişiyi alıp birini bineğinin önüne, diğerini arkasına koyarak bir süre beraberce seyahat etme olarak alırlardı.

Günümüzde, özellikle savaşların etkisiyle 400 milyonun üzerinde yetim çocuktan, sahile vuran vıdanlardan bahsetmekteyiz. Bir sefer dönüşü yetim kalan Beşir'in, anne-babası Hız. Peygamber ailesiydi. Televizyon, İnternet başlarında, oyun salonlarında birçok gerçekten habersiz olarak çocuklar ömürlerini heba etmekteydiler. Bütün bu hususları göz önünde bulundurarak çocuğun bedensel ve ruhsal kişiliğini olumsuz yönde etkileyecek, dövmeye, sürekli eleştirme, öfkelenme, kıyaslama, fazlasıyla örsleme, aşağılama, adamdan saymama, yetersiz görme, önüne gerçekleştiremeyeceği yüksek hedefler koyma gibi fiziksel, psikolojik, manevi vb. şiddet türlerinden uzak durmalı, içinde bulunulan şartlara göre anne baba olmanın temeli, Kur'an, Peygamber ahlakı, ilgili ilmi veriler üzerinden gerçekleştirilmelidir. Vesselam!

Harun DOĞAN
İl Vaizi
harun_dogan23@hotmail.com